

В. Т. Габелко

Бурячок Микола Іванович

БУРЯЧОК Микола Іванович (05(18). 08. 1911, Київ – 13. 01. 1977, там само) – архітектор, живописець, реставратор, мистецтвознавець. Син [І. Бурячка](#). Працював художником у Будинку культури заводу «Більшовик» (1933– 35). Як декоратор брав участь у оформленні вистав Київ. опери, Київ. театру муз. комедії та ТЮГу. 1940 навч. у Київ. худож. інституті, 1945–50 – в АМ Латвії (педагоги Л. Свемп та У. Скулме). Брав участь у розписах плафонів у Палаці культури коксохім. комбінату у м. Горлівка Донец. обл. (1951), у розробленні проекту Триумф. арки возз'єднання Росії та України в Києві, 1956 виконав панно (ескіз та його втілення) в Будинку культури у Новій Каховці (Херсон. обл.). 1957–63 брав участь у реставрації фресок Софіїв. собору та відбудові Бахчисарай. палацу в Криму. Створив низку мозаїч. панно в різних містах України (школа № 22 у м. Кременчук Полтав. обл., 1965; фасадна стіна ресторану аеропорту «Жуляни» в Києві, 1970). Використовував сюжети нар. декор.-ужитк. мистецтва, розширюючи межі жанру, а також пейзажні роботи, в яких синтез. традиції укр. живопису. Для робіт Б. характерний лаконізм.

Основні твори

«Автопортрет», «Подвір'я Софії Київської» (обидва – 1957), «Літо», «Вид на Поділ» (обидва – 1958), «Жоржини» (1959), «Морські хвилі» (1960), «Квіти на вікні», «Хата в Седневі» (1962), «Зимовий краєвид в Криму» (1963).

Рекомендована література

1. Габелко В. Микола Бурячок: Каталог виставки. К., 1982.

Бібліографічний опис:

Бурячок Микола Іванович / В. Т. Габелко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-38233>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).